

A dél-bácskaiak tiltakoznak, azok pedig, akik a magyarok nevében megszavazták a Magyar Szó szerkesztőségének Szabadkára történő áthelyezését, többnyire hallgatnak.

A NA

A dél-bácskaiak tiltakoznak, azok pedig, akik a magyarok nevében megszavazták a Magyar Szó szerkesztőségének Szabadkára történő áthelyezését, többnyire hallgatnak. Kókai Péter főszerkesztő most megszólalt és ez segít a tisztánlátásban. Persze ezzel még az Újvidék-Szabadka ellentét nem szűnik meg.

- Főleg a határ menti övezetekben, a Tisza-mentén, tehát Zenta és Szabadka vonzáskörében él az itteni magyarság jelentős része. Az én három évvel ezelőtt átadott programomnak azért volt már akkor hangsúlyos eleme a szabadkai és a zentai szerkesztőség erősítése, mert egy ősi, szinte már közhellyé koptatott mondás szerint, az újságnak mindig ott van a helye, ahol az olvasóinknak a jelentős része él – mondta Kókai Péter.

- Miért érinti az újvidéki szerkesztőséget olyan érzékenyen, hogy több fórumon is tiltakoztak ez ellen az átszervezés ellen?

- Teljesen természetesnek és teljesen érthetőnek találom, hogy érzékenyen érinti őket. A Magyar Szó hatvan éves, ez alatt a hatvan év alatt Újvidéken fejlődött, erősödött, izmosodott, viszont életének elmúlt másfél évtizede során Újvidéken gyengült.

- Pontosan mit jelent ez az átszervezés?

- Arculat egyrészt, másrészt szerkesztőség. Kezdem a szerkesztőséggel, én a háromlábú szék képét találtam ki ehhez, tehát a szabadkai és a zentai szerkesztőség, a korábbi, eddig állapothoz viszonyítva meg kell, hogy erősödjék, az újvidéki szerkesztőség pedig jelenlegi állapotához viszonyítva veszít szerepéből és jelentőségéből, de hadd tegyem hozzá, hogy létszámában ha a három szerkesztőséget nézzük, még mindig a legnagyobb marad. A lap arculata, úgymond szerkesztéspolitikája, amely gyakran vitatott kérdés volt itt az elmúlt hetek, hónapok során, jelentős mértékben nem szabad, hogy változzon, viszont azt hiszem, hogy nagyobb hangsúlyt kell, hogy fektessen pontosan a helyi vagy a regionális, vagy a mi vajdasági magyarságunkat érintő hírekre, és küllemében, arculatában és külsőségeiben kell, hogy eltalálja a jelenkori olvasó ízlését. A belpolitika gerincként kerül át Szabadkára, és ennél fogva jelentős funkciókat húz mágnesként maga után, és valahol aztán felvetődik a kérdés, hogy na

vajon, hol a helye a főszerkesztőnek, és erre megint csak a logikus válasz az, hogy a legtöbbet nyilván ott a helye, ahol a belpolitikai élet eseményei vannak, tehát azt gondolom, hogy valóban ilyen szempontból jelentős ez az átszervezés. Mi marad Újvidéken? A külpolitikai rovat, az egyik legnépszerűbb mellékletünk, a tévéműsorunk szerkesztése, teljesen az újvidéki városi, illetve regionális rovat, és mindegyik rovatnak marad egy-kettő fontos munkatársa, hiszen Újvidék a tartományi székváros. Újvidék az országos fővárost és Belgrádot fedezni képes szerkezeti egység, Újvidéken nagyon fontos magyar intézmények vannak, és Újvidéken és vonzáskörzetében jelentős számú magyarság él. Ezek azok a funkciók, amelyek indokoltá teszik, hogy belpolitikai értelemben is egy több fős állomány, szerkesztőségi állomány foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel. Zenta és a Tisza-mente hatáskörében volt már eddig is maga Zenta és a Tisza-mente, mint regionális oldal, ezenkívül évek óta itt készül a sportrovat, és az utóbbi időben itt készül a Kitekintő című rovatunk, amely küldetésében, mondjuk így, a Kárpát-medencei magyarság életével kíván foglalkozni napi egy oldalon.

- Mikorra várható, hogy ez az átszervezés elindul és befejeződik? Mennyi pénzbe fog ez kerülni?

- Ennek az idei év folyamán már meg kell történnie. Mennyi pénzbe kerül? Tudja, mi természetesen abban bízunk, hogy a szerkesztőség szempontjából nem fog pénzbe kerülni, hiszen egy igazán érzékeny kérdés van, ez a munka nélkül maradottaknak a végkielégítése, és ez az, amit viszont a szerbiai kormány költségvetés kell, hogy biztosítson, lévén, hogy megfelelő alapja van, pontosan ilyen szociális programok elrendelésére.

- Még egy néhány mondatot a példányszámról...

- Igen, a példányszám az utóbbi egy-két évben csökkent. Én hajlamos vagyok a saját szubjektív felelősségünket is elismerni, tehát azt gondolom, hogy nyilván az újság nem a legjobb volt ebben az időszakban, és nem biztos, hogy mindig teljes mértékben sikerült az olvasói ízlést vagy kíváncsalmakat megtalálni, és azoknak megfelelnie, de aztán rajtunk kívül álló okok is közrejátszhattak ebben, a terjesztés is önmagában egy bonyolult probléma és nem mindig a számunkra legjobban sült el a dolog. Közismert tény, hogy ez az ország pillanatnyilag nem a gazdasági fellendülés időszakában van, hogy finoman fogalmazzak, az embereknek egyszerűen nincs pénzük arra, hogy naponta megvásárolják az újságot. Hetente hatszor jelenünk meg, van két jó példányszámunk, ez a csütörtök a tévéújság mellékletes kiadásunk és a szombat-vasárnap, tehát a hétvége melléklet. Ez a kettő gazdaságos, nyereséges és nagy példányszámú, húszezer feletti, aztán a többi hétköznapiakon, hétfő, kedd, szerda és péntek - ezek ötezer alatti példányszámok és ez már egyrészt nem is gazdaságos, másrészt mi magunk is kicsinek tartjuk ezt a példányszámot. Az olvasói rétegünk öregszik, az átlag életkor 50 év felett van és a nyugdíjasok egy nagyon fontos olvasói bázisunkat képezik. Harcot folytatunk annak érdekében, hogy a fiatal olvasókat megnyerjük az újság számára.

Gruik Ibolya